

Perinteet ja nykyaika kohtaavat Calpen satamassa - kalastajakylästä on tullut turistikohde.

Valon rannikko avautuu espanjalaisessa kalastajakylässä - Costa Blanca

27.10.2026 0.00

Yli 200 kilometriä pitkä rannikko Kaakkois-Espanjassa on täynnä elämyksiä ja arkista elämää.

Saavumme Calpeen illan jo hämärtyessä. Bussi kurvailee kapeita katuja alas kohti rantaa ja bussista noustessa kuuluu Välimeren aaltojen kohina. Huoneistomme sijaitsee Sol y Mar -hotellin kahdeksannessa kerroksessa. Kattoterassilta näkyy Calpen ja jopa koko Alicanten maakunnan yksi tunnusmerkeistä, Peñon d´Ifach-kukkula. Valkoiset lokit piirtyvät tummenevaa taivasta vasten. Alhaalla kaupungin valot syttyvät. Loma on alkanut.

Calpe on 13 000 asukkaan kaupunki, entinen pieni kalastajakylä. Vanha keskusta piiloutuu modernien hotelli- ja asuinrakennusten keskelle. Kapeilla kujilla mummot ja papat istuvat ovipielissä, kuka neuloen, kuka piippua poltellen. Elämisen äänet kuuluvat avoimista ovista ja ruuan tuoksut tulvivat matkailijan nenään.

Keskustassa voi seurata kyltein merkittyä Ruta Turisticaa, joka opastaa tärkeimmille nähtävyyksille kuten Virgen de las Nievesille omistetun goottilaistyylisen kirkon luo sekä arkeologiselle museolle. Suurin osa matkailijoista keskittyy nauttimaan rantaelämästä, johon onkin loistavat mahdollisuudet. Myös rannalla törmää alueen historiaan, sillä roomalaisen vallan aikaiset Baños de la Reina -suolaamot ovat rantaa myötäilevän kävelykadun varrella. Playa La Fossa-Levante-rannan itäpäädystä lähtee kävelyreitti, jota pitkin pääsee aina naapurikyliin, Benissaan ja Morairaan asti. Opastetaulut kertovat alueen kasvillisuudesta, eläimistöstä, meren asukkaista ja maan muodoista. Reitin varrella on useita pieniä lahdenpoukamia, joissa voi pulahtaa uimaan ja snorklaamaan. Hyvälle tuoksuvat, mutta myrkylliset oleanterit ja monet muut kauniit kukat ja pensaat loistavat polun varrella. Löydämme polun vasta loman viimeisenä kokonaisena päivänä, joten koko perheen yhteinen eväs- ja uintiretki jää seuraavalle reissulle.
Mukavan kävelyretken voi tehdä myös La Manzaneran asuinalueelle, jonne pääsee kävelytietä Playa del Arenal-Bol -rannan länsipäädystä.

Lauantaiaamuisin Calpessa pidetään markkinat, joilla myydään kaikkea mahdollista kananmunista kääntöveitsiin, valencialaisista appelsiineista flamencomekkoihin. Suuntaamme markkinoille vedettävän matkalaukun kanssa aikeenamme ostaa tuoreet vihannekset, hedelmät ja muut ruokatarvikkeet lähiruuan tuottajilta. Toteamme olevamme oikealla reitillä, kun vastaan alkaa kävellä tätiihmisiä vetäen perässään pyörillä varustettuja ostoslaukkuja, joiden suista vilahtelee sellerinvarsia ja porkkanan naatteja. Jäämme tekemään kauppaa ensimmäiselle vihanneskojulle, josta matkaan tarttuu makeita, auringossa kypsyneitä tomaatteja, perunoita, porkkanoita ja salaattia.
Sympaattinen pappa latoo vapaana juoksentelevien kanojen munia hellin käsin kennoon. Myöhemmin paistettuani munat oliiviöljyssä, ihmettelevät lapset niiden hyvää makua.
Vihanneskojun vieressä paistetaan *churroja*. Tusina churroja sokeroidaan ja kääritään paperiin. Dippaamme churrot suklaaseen ja nautimme.
Sunnuntain aamulenkillä huomaan churrovaunun parkkeerattuna Vanhankaupungin kupeeseen aukion laidalle ja käyn nauttimassa aamupalan paikalliseen tapaan.
Ravintoloita on joka makuun. Me miellyimme Pizzeria Mamma Leonen sopuhintaisiin, ystävällisesti ja nopeasti tarjoiltuihin ja herkullisiin pizzoihin, sekä talon alkupalaleipään valkosipulivoin kera. Maistoimme myös Paella Valencianaa, jossa on sahramilla maustetun riisin seurana kanaa. Mieluisinta on laittaa ruokia paikallisista lähialueen tuotteista ja välipalaksi maistuvat auringossa makeiksi ja mehukkaiksi kypsyneet hedelmät. Juomien kuningatar on itse puristettu appelsiinimehu.

Peñon d´Ifach on 332 metriin kohoava, vulkaaninen kalliomuodostelma, oikeastaan niemi, joka on kokonaisuudessaan luonnonpuistoa. Kiipeämme sinne vuoropäivin puolisoni kanssa, koska reittiä ei suositella lapsille. Portilla on opastuskeskus, josta saa alueen esitteen ja pääsee tutustumaan luonnonpuistosta kertovaan näyttelyyn. Kukkulalle järjestetään myös opastettuja retkiä, joita voi kysyä matkailuinfosta.
Alueella vierailee vuosittain jopa 100 000 kävijää, joiden askeleet ovat kuluttaneet kivilouhikossa kulkevan polun paikoin liukkaaksi. Tunnelin jälkeen polku muuttuu vaikeakulkuiseksi ja pahimpiin kohtiin on laitettu kaiteita ja köysiä. Hyvin sisään juostut lenkkarini kelpaavat, mutta suositeltavaa on käyttää pitäväpohjaisia vaelluskenkiä. Muutama vastaantulija on laittanut jalkaansa varvastossut tai sandaalit, mutta veikkaanpa, että huono kenkävalinta voi tehdä kiipeämiskokemuksesta vähemmän nautittavan.
Lokkien kirkunan saattelemana kävelen ensin niemen kärkeä kohti vievää polkua. Kirkuna yltyy tullessani uuden lokkiyhdyskunnan reviirille tai lähestyessäni polulla tepastelevaa, vielä lentokyvytöntä poikasta. Paluumatkalla, kun laskeudun vaikeimmassa kohdassa louhikkoista polkua, yksi lokeista pruikkaa tuotoksensa kaulalle ja olkapäälle. Kosteuspyyhkeillä jätöksiä siivotessani totean, että lokit olivat täällä ennen minua.
Kukkulan huipulta aukeaa huikea maisema yli Calpen ja kauas merelle ja vuorille. Patikointi opastuskeskukselta edestakaisin polun itäiselle haaralle ja huipulle kestää pari tuntia sisältäen lukuisia pysähdyksiä maisemia ihaillen ja kuvaten.
Evästauon pidän huipulla, jonne kiipeäminen on hyväkuntoisellekin ihan riittävä liikunnallinen haaste ja tuntuu seuraavana päivänä jaloissa. Ylös kavutessani olin ollut kuulevinani kissan naukumista jostain ja totta tosiaan, viereeni hiipii imettävä emokissa. Ihmettelen, millä se voi elää siellä ylhäällä, kun lokin muniakaan tuskin enää on tarjolla. Ehkäpä matkailijat jakavat eväänsä sen kanssa.

Koirakauppa Benidormissa.

Välimeren terassi, Benidorm.

Rannikolla kulkee yksiraiteinen rata, jota liikennöi paikallisjuna kerran tunnissa molempiin suuntiin. Benidormin asemalta on parin kilometrin kävelymatka alamäkeä kohti rantaa ja vanhaa keskustaa. Junassa on hauska seurata paikallisia koululaisryhmiä. Eräältä pysäkiltä nousee pappa kantaen mukanaan laatikollista kananmunia. Hän jää pois Alteassa, jossa on sinä päivänä markkinat. Junan ikkunoista vilahtelee vuoristoa, viehättäviä kyliä, upeaa hiekkarantaa, mutta myös aaltopellistä kyhättyjä majoja, joissa asutaan.
Benidorm on alueen suurimpia keskuksia. Pilvenpiirtäjähotelleja on vieri vieressä, jopa yli 40-kerroksisia.
Välimeren terassi, Balcón del Mediterráneo jakaa kaupungin rannat kahteen osaan. Cerro Canfal -kallioniemeke on Benidormin historiallinen keskus, entinen kalastajakylä. San Jaimen 1700-luvulla rakennetun kirkon siniset holvikaaret piirtyvät taivasta vasten. Katsellessani terassilta alas näen sadat aurinkovarjot, joiden alla ihmiset nauttivat auringosta. Benidormin Vanhakaupunki on viehättävä kapeine kujineen, joiden ympärillä on putiikkeja moneen makuun. Nuoriso viihtyy, kun osumme Volcomin ja DC:n alennusmyyntiin. Sen sijaan eläinkaupan tarjonta saa meidät kaikki pahalle mielelle; selvästi liian pieninä emostaan vierotettuja koiranpentuja makoilee tylsistyneen näköisinä mitättömän kokoisissa lasikopeissa seuranaan silputtuja sanomalehtiä.
Kaupunginlahden keskellä sijaitsee Benidormin saari, jonne pääsee lahdenpoukamasta liikennöivillä pikkuveneillä. Muita paikan vetonauloja ovat eläintarha Terra Natura, elämyspuisto Terra Mitica, vesipuisto Aqualandia ja merimaailma Mundomar.
Ostosmahdollisuuksia löytyy kaupungin katujen ja kujien lisäksi La Marina-ostoskeskuksesta muutama kilometri kaupungin ulkopuolelta.

Alicante on Costa Blancan suurin kaupunki ja maakunnan pääkaupunki. Junamatka Calpesta Alicanteen kestää pari tuntia sisältäen vaihdon Benidormissa. Alicantea lähestyttäessä rata kulkee pitkän matkaa lähellä rantaa ja kaupungin alueella mennään tunnelissa. Mercado-asema on hyvä pysäkki jäädä pois. Se on lähellä kauppahallia, Vanhaakaupunkia ja linnalle menevää tietä. Hellepäivän kovin urakka on kävely asemalta Santa Barbaran linnalle vievälle hissille. Hissitunnelin sisäänkäynti on El Postiquet-rannan kohdalla Avenida J.B.Lafora -kadun toisella puolella. Aseman vierestä pääsisi myös kiipeämään linnalle, mutta yli 30 asteen lämpötila ei houkuttele, vaikka kuntoilusta pidämmekin. Santa Barbaran linna kohoaa yli 160 metriin ja sieltä on upea näköala merelle ja yli kaupungin. Linnasta löytyy museohuoneita ja valokuvia alueen historiasta. Hissiliput saa lunastettua hissitunnelin automaatista. Kolikoita kannattaa varata mukaan.
Alicanten rantakatu, Explanada de España, on yksi viehättävimmistä näkemistäni rantabulevardeista. Palmut varjostavat keraamisista laatoista tehtyä, valko-puna-mustaa aaltokuvioista katua. Lukuisat ravintolat ja kahvilat ovat houkuttelevan näköisiä iltapäivän kuumuudessa. Perhepotrettiin pääsisi kuvattavaksi vanhanaikaisella kameralla. Iltapäivisin ja sunnuntaisin tarjolla on kaupunginorkesterin konsertteja. Tyttärelle olisi tarjolla pikkulettejä ja matkamuistoksi monenmoista taidetta. Rantakadulla voisi hyvin kuluttaa kokonaisen päivän katsellen, kuunnellen, haistellen ja maistellen.
Alicanten Vanhassakaupungissa on joitakin vaate- ja matkamuistoputiikkeja, mutta suurin osa liiketiloista näyttää olevan ravintolakäytössä. Lähestyvä Hogueras de San Juan -juhla näkyy kaupunkikuvassa, toreille ja aukioille rakennetaan kokkoja, jotka poltetaan juhannusyönä. Aukioiden yläpuolelle viritellään värikkäitä lippusiimoja ja kukkakoristeita asetellaan katujen reunoille ja kulmauksiin. Kotiinpaluumme osuu juuri juhannusaatolle, joten ilotulitukset, upeat perinnepukuihin pukeutuneiden ihmisten kulkueet ja kokkojen yö jää meiltä näkemättä.
Olin lukenut, että Alicantessa kaupat olisivat auki koko päivän, mutta toteamme, että siestan aikana ainakin kaikki pikkuputiikit ovat suljettuja. Niinpä joudumme ihailemaan upeita muotiluomuksia ja tyylikkäitä kenkiä näyteikkunoiden takaa. Kaupunkikierroksen päätteeksi suuntaamme Avenida de Maisonnavelle, josta löytyy avoinna olevia kauppoja ja El Corte Inglés-tavaratalo, jonka alennusmyynneistä löytyy sekä jalkineita että vaatteita. Kävelemme asemalle mahtavaa Avenida Alfonso X El Sabiota pitkin ja ihailemme kauniita rakennuksia, joista upein on koristeellinen kauppahalli.

Itsehallintoalueen pääkaupungissa on 800 000 asukasta ja Suur-Valencian alueella 1,5 miljoonaa, mikä näkyy vilkkaana liikenteenä. Matkaamme Valenciaan vuokra-autolla sunnuntaina. Olemme perillä siestan aikana, jolloin liikenne on hiljaista ja voimme rauhassa autoilla pitkin katuja ja kujia evästely- ja parkkipaikkaa etsiskellen. Osumme viehättävän Jardines Viveros -puiston laitaan. Piknik-seurueita näkyy siellä täällä mahtavien kukkaistutusten ja huolellisesti hoidettujen puiden ja pensaiden varjoissa. Liitymme seuraan ja syömme eväitä mahtavien fiikusten varjossa.
Kaupungin merkittävimmät historialliset nähtävyydet sijoittuvat vanhaan keskustaan ja Plaza de la Reinan ympärille. Aukion laidoilla on lukuisia kahviloita ja ravintoloita.

Alicanten Vanhaakaupunkia.

Näkymä Santa Barbaran linnasta Alicanten satamaan.

Päädymme kulmakunnan pisimpään jäätelöjonoon. Kyseessä on Heladerias Llinares, joka myy omaa tuotantoaan ja makuja löytyy jokaiselle. Herkuttelun jälkeen emme enää ihmettele, miksi kansa jonottaa juuri tähän jäätelöpaikkaan.
Mahtava La Cattedrale kohottaa alabasterikupolinsa korkeuksiin, Mercat Central on komea kauppahalli, ja La Lonja de la Seda on entinen silkinmyynnin keskus, nykyisin näyttelytilana toimiva Unescon maailmanperintökohde.
Hienoimmat näkymät löytää kääntämällä katseen kohti korkeuksia tai kiipeämällä katedraalin kellotorniin ihailemaan maisemia lintuperspektiivistä.

Kaupunkikuva on siisti ja rauhallinen, mutta sosiaaliset ongelmat näkyvät Plaza de la Reinan ja vanhan keskustan kirkkojen ovilla ja kävelykaduilla. Monet kerjäläiset eivät näytä varsinaisesti köyhiltä, vaan enemmän mielenterveysongelmaisilta, jotka kuluttavat päivänsä nähtävyyksien liepeillä muutaman lantin toivossa. Jälleen kerran olemme ikuisuusongelman edessä. Antaako lantti tai pari vai eikö?
Modernia arkkitehtuuria edustaa 2000-luvulla rakennettu Ciudad de las Artes y las Cientas, Valencian taide- ja tiedekeskus. Harvoin nykysuunnittelu johtaa niin onnistuneeseen tulokseen kuin tällä alueella. Valenciasta poistuessa siesta on päättynyt ja liikenne vilkasta. Jossain ajamme harhaan ja huomaamme olevamme matkalla kohti ohikulkutietä, mutta väärälle puolelle kaupunkia. Harhailu ei harmita, sillä näemme samalla yliopiston komean kampuksen ja hyvän otoksen tavallista lähiötä, sekä ajamme pätkän katuosuutta, jolla formulatkin kisaavat. Valencia jää mieliimme paikkana, jonne tekee mieli palata ajan kanssa.

Guadalestin pieni, 200 asukkaan kylä on Costa Blancan suosituimpia nähtävyyksiä. Calpesta pääsee sinne ajamalla N-332 -tietä kohti Benidormia ja kääntymällä ennen Alteaa kohti Callosa d´en Sarriaa ja Guadalestia. Tien molemmin puolin levittäytyvät vehmaat viljelmät ja kasvihuoneet. Matkalla voi poiketa Guadalestin kylän alapuolella olevalle järvelle ja padolle, jonne vie kaunis pikkutie päätieltä oikealle. Opastekyltissä lukee muun muassa Piscina Municipal.
Järven turkoosinvihreä vesi hohtaa ja houkuttelee veneretkelle. Orduñan suvun vuoden 1644 maanjäristyksen jälkeen rakentama linna on mielenkiintoinen sekoitus mennyttä ja nykyaikaa. Linnan muurien sisäpuolelle jää keskusaukio, museoita ja matkamuistomyymälöitä. Paikallista käsityötä edustavat ihanan pehmeät käsinneulotut ponchot ja hartiahuivit, eikä 6,50 euron hinta päätä huimaa. Kiipeämällä polkua ylös kylän hautausmaalle ja kohti jyrkänteen reunalla sijaitsevaa kellotornia pääsee ihailemaan uskomattomia maisemia alas vihreänä hohtavalle järvelle ja ympäröivään vuoristoon. Pienessä kylässä otetaan matkailijasta kaikki irti, mutta tunnelma ja maisemat ovat pysäköinti- ja sisäänpääsymaksujen arvoisia.
Guadalestista suuntaamme Alcoyn teollisuuskaupungin kautta kohti Ibiä ja Onilia, joissa on leluteollisuutta. Löydämme yhden ison lelumyymälän, mutta se myy kaikkea muuta kuin paikallista tuotantoa. Niinpä ostamme ihanan, suklaalta tuoksuvan tumman nuken Calpen Alehop -myymälästä. Matkamme jatkuu Elcheen, kenkäteollisuuskaupunkiin. Upeita korkokenkiä, toinen toistaan koristeellisempia sandaaleita ja tyylikkäitä laukkuja on tarjolla kohtuuhintaan tehtaanmyymälöissä ja outleteissa. Ihmettelen, miten korkokenkäkin saattaa soveltua kävelemiseen. Huvittavaa sinänsä, että parhaat kengät löytyvät Calpen Zapatos de Elche -liikkeestä, jossa hinnat alkavat 8 eurosta kenkäparilta. Teollisuuskaupungeissa kohtaamme myös elämän varjopuolet ja rähjäiset slummialueet, joilla näkee, että matkailun tuoma elintason nousu ei koske kaikkia.

KOMMENTTI

Kaksiviikkoinen Costa Blancalla kuluu nopeasti. Alueella riittää katseltavaa ja ihasteltavaa, ja rantaelämästä pääsee nauttimaan alueen yli 50 sinisen lipun rannalla. Matkailu on elinkeinoista merkittävin ja siitä muistuttavat pilvenpiirtäjähotellit, sekä rannoilla kiertävät afrikkalaistaustaiset aurinkolasi- ja laukkukauppiaat. Hyvät palvelut ja liikenneyhteydet mahdollistavat omatoimimatkailijalle helpon lomailun.

Explanada d´España, Alicanten upea rantakatu.

Valencian vanhan keskustan rakennukset kohottavat torninsa kohti taivaan sineä.

Massamatkailua pääsee pakoon pieniin kyliin ja sisämaahan sekä luontokohteisiin tutustumalla. Ilmasto on ihanteellinen, maisemat kauniita ja ihmiset ystävällisiä. Kaikki edellytykset antoisan loman viettoon ovat olemassa.
Supermarketin ovella päivystävä kerjäläismummo muistuttaa arjen realiteeteista - köyhyydestä ei saa lomaa. Ajankohtaiset yhteiskunnalliset ilmiöt ja paikallisten ihmisten arki tulevat lähelle Denian sataman ei-paraatipuolen rähjäisissä asuinkortteleissa, Elchen slummeissa ja Valencian keskustassa meneillään olevaa hiljaista mielenosoitusta seuraamalla.
Reissun elämyksellisin hetki oli seisoa Peñon d´Ifachin huipulla hikisenä, tuulen vilvoittaessa ja lokkien kirkuessa. Mielihyvällä katselin alapuolella aukeavaa maisemaa, nautin vapaudentunteesta ja kiireettömyydestä, juuri niistä elementeistä, joita lomalla toivon kokevani. En kuitenkaan halua eristäytyä ympäröivästä yhteiskunnasta ja haluan myös lasteni oppivan näkemään paitsi loistoautoilla ajavat rikkaat, myös ovenpielissä kerjäävät lähimmäiset.

TAINA MAJURI

COSTA BLANCA FAKTAT:

Mikä? Kaakkois-Espanjassa, Alicanten maakunnassa sijaitseva yli 200 kilometriä pitkä rannikko. Alueelle ovat jättäneet jälkensä iberien lisäksi kreikkalaiset, roomalaiset ja maurit.
Kielet: espanja ja valenciana
Asukasluku: Alicanten maakunta on yksi Espanjan väkirikkaimmista, 1,5 milj. asukasta
Kaupunkeja: Alicante 300 000 as., Benidorm 57 000 as.
Elinkeinot: matkailu, nahka-, kenkä-, lelu- ja teknologiateollisuus

CALPE FAKTAT:
Asukkaita: 13 000, entinen kalastajakylä
Parhaat rannat: Playa Arenal-Bol ja Playa La Fossa-Levante
Merkittävin nähtävyys: Peñon d´Ifach, vulkaaninen kalliomuodostuma ja luonnonpuisto

ETÄISYYKSIÄ:
o Alicante - Calpe 65 km
o Calpe-Benidorm 45 km
o Calpe-Valencia 123 km
o Calpe-Guadalest 30 km

HINTOJA:
o 0.5 l vesipullo 0,30 euroa
o 0,5l virvoitusjuoma 0,80 euroa
o nelihenkisen perheen ateria hampurilaisravintolassa 28 euroa
o Paella-annos ravintolassa 8 euroa
o Pizza Mamma Leone 5,80 euroa
o Lämmitetty pakastepizza rantakadun ravintolassa 7,50 euroa
o Tomaattikilo 0,80 euroa
o Appelsiinikilo 0,50 euroa
o Vehnäpatonki 0,30 euroa
o Junalippu Calpe-Benidorm, menopaluu 3,50 euroa
o Keskikokoisen henkilöauton 5 vrk:n vuokra hotellille tuotuna, täysvakuutus ilman omavastuuta 180 euroa

Teksti: TAINA MAJURI
Kuvat: TAINA MAJURI ja TIMO MAJURI

Calpen lauantaiaamun markkinat.

Calpen rantakatu.